

195. Östgötasång.

Gunnar J:son Norlén.

Så grannl står Öster-gyl-len i som-mar-fa-ger prakt och
skör-dar-na de gyl-le-ne de böl-ja. Vål hund-ra vi-ta kyrklorn på
slätten hål-la vakt längs in-sjöstrand, som glittervä-gor sköl-ja. Ej
finns en nejd så här-lig, så so-lig som vår bygd, där gam-la minnen
so-va i gröna björkars skygd, vårt barndomshem, vårt fagra Ös-ter-gyl-len.

2. Hör skogen susar sägner från forntids dunkla natt,
ty här bröts tidigt bygd av våra fäder,
som, raka uti ryggen, var herre för sin hatt,
ej väjde fejt för storm och hårda väder.
I deras öppna sinne ej någon falskhet sov,
vi äro fädren lika, östgötar, gudskelov!
och vårt du är, du fagra Östergyllen!

3. När vårdkaseldar brunno, ej tröto män med svärd
till hemmens värn på slätter och i skogar.
Nu väntas nya stordåd av sönerne som gärd.
Så framåt då till kamp vid hav och plogar!
Må gyllne skördar vagga i gröna björkars skygd!
Ej finns en nejd så härlig, så solig som vår bygd,
vårt barndomshem, vårt fagra Östergyllen!

Sten Granlund.